

Lieta C-296/10

Bianca Purrucker

pret

Guillermo Vallés Pérez

(*Amtsgericht Stuttgart* lūgums
sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Jurisdikcija, spriedumu atzīšana un izpilde laulības lietās un lietās par vecāku atbildību — Regula (EK) Nr. 2201/2003 — *Lis pendens* — Prasība izskatīt pēc būtības jautājumu par bērna aizgādības tiesībām un pieteikums par pagaidu pasākumu noteikšanu attiecībā uz šī paša bērna aizgādību

Ģenerālvokāta N. Jēskinena [*N. Jääskinen*] viedoklis, sniegts 2010. gada
4. oktobrī I - 11167
Tiesas (otrā palāta) 2010. gada 9. novembra spriedums I - 11206

Sprieduma kopsavilkums

1. *Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Jurisdikcija, spriedumu atzīšana un izpilde laulības lietās un lietās par vecāku atbildību — Regula Nr. 2201/2003 — Jurisdikcija aizgādības tiesību jomā — Lis pendens*
(*Padomes Regulas Nr. 2201/2003 19. panta 2. punkts un 20. pants*)

2. *Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Jurisdikcija, spriedumu atzīšana un izpilde laulības lietās un lietās par vecāku atbildību — Regula Nr. 2201/2003 — Jurisdikcija aizgādības tiesību jomā — Lis pendens*
(*Padomes Regulas Nr. 2201/2003 19. panta 2. punkts*)
3. *Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Jurisdikcija, spriedumu atzīšana un izpilde laulības lietās un lietās par vecāku atbildību — Regula Nr. 2201/2003 — Jurisdikcija aizgādības tiesību jomā — Lis pendens*
(*Padomes Regulas Nr. 2201/2003 19. panta 2. punkts*)

1. Regulas Nr. 2201/2003 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu 19. panta 2. punkts nav piemērojams, ja dalībvalsts tiesai, kurā pirmajā ir celta prasība par pasākumu veikšanu vecāku atbildības jomā, ir lūgts noteikt tikai pagaidu pasākumus šīs regulas 20. panta izpratnē un citas dalībvalsts tiesā, kam ir kompetence izskatīt lietu pēc būtības šīs pašas regulas izpratnē, pēc tam ir celta prasība par to pašu pagaidu vai arī galīgu pasākumu veikšanas noteikšanu.

jurisdikcija lietas izskatīšanai pēc būtības. Turklāt minētās tiesību normas piemērošana neliedz vērsties kompetentajā tiesā lietas izskatīšanai pēc būtības. Minētās regulas 20. panta 2. punkts novērš pretrunīgu nolēmumu risku starp lēmumu, ar kuru ir noteikti pagaidu pasākumi šīs regulas 20. panta izpratnē, un galīgo lēmumu, ko pieņēmusi kompetentā tiesa lietas izskatīšanai pēc būtības, jo tajā ir paredzēts, ka pagaidu pasākumi minētās regulas 20. panta 1. punkta izpratnē vairs nav piemērojami, ja tiesa, kam ir kompetence izskatīt lietu pēc būtības, ir noteikusi veikt pasākumus, ko tā uzskata par piemērotiem.

Regulas Nr. 2201/2003 20. pantu nevar uzskatīt par noteikumu, ar kuru piešķirta

(sal. ar 70., 71. un 86. punktu un rezolutīvo daļu)

2. Tas, ka dalībvalsts tiesā ir ierosināta pagaidu noregulējuma tiesvedība, it īpaši saistībā ar bērna aizgādības tiesībām, vai šādā tiesvedībā ir pieņemts lēmums un no celtās prasības vai pieņemtā lēmuma neizriet, ka tiesai, kurā iesniegts pagaidu noregulējuma pieteikums, būtu kompetence Regulas Nr. 2201/2003 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu izpratnē, obligāti nenozīmē, ka būtu izslēgta iespēja, ka tiek celta prasība izskatīt lietu pēc būtības, kas saistīta ar pieteikumu par pagaidu noregulējumu un ietver elementus, kas pierāda tiesas, kurā ir celta prasība, kompetenci šīs regulas izpratnē, kā to, iespējams, atļauj šīs dalībvalsts tiesības.

pamatā, un vēlāk iesniegtās pretenzijas pēc būtības neveido procesuālu vienību.

(sal. ar 80. un 86. punktu un rezolutīvo daļu)

Šādos apstākļos tiesai, kurā otrajā ir iesniegta prasība, pašai ir jāpārbauda, vai tiesas, kurā pirmajā ir celta prasība, nolēmums, nosakot pagaidu pasākumus, nav tikai priekšnosacījums vēlākam nolēmumam, kas pieņemts, labāk zinot lietu, un apstākļos, kuros lēmums vairs nav jāpieņem steidzami. Tiesai, kurā otrajā ir celta prasība, cita starpā ir jāpārbauda, vai pretenzijas, kas ir pagaidu pasākumu

3. Ja, neraugoties uz tiesas, kurā otrajā ir celta prasība, ieguldītajām pūlēm, lai iegūtu informāciju no puses, kas atsaucas uz *lis pendens*, no tiesas, kurā pirmajā ir celta prasība, un no centrālās iestādes, tiesas, kurā otrajā celta prasība, rīcībā nav neviena elementa, kas ļautu noteikt citā tiesā iesniegtās prasības pamatu un it īpaši pierādītu šīs tiesas kompetenci atbilstoši Regulai Nr. 2201/2003 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu, un ja īpašu apstākļu dēļ bērna intereses prasa pieņemt lēmumu, kuru varētu atzīt citās dalībvalstīs, nevis tajā, kur atrodas tiesa, kurā otrajā ir celta prasība, pēdējai tiesai pēc saprātīga termiņa atbildēm uz uzdotajiem jautājumiem beigām ir jāizskata tajā celta prasība. Šī saprātīgā termiņa ilgums ir jānosaka, prioritāri ņemot vērā bērna intereses, ievērojot attiecīgā strīda apstākļus.

Šajos apstākļos ir jāatgādina, ka Regulas Nr. 2201/2003 mērķis ir ļaut bērnam prioritārajās interesēs nepieciešamos lēmumus pieņemt tiesai, kas ir vistuvāk bērnam un kas tādējādi vislabāk

zina viņa situāciju un viņa attīstības stāvokli.

(sal. ar 82.–84. un 86. punktu un rezolutīvo daļu)